

EXPUNERE DE MOTIVE

La data de 13 noiembrie 1997, la Viena, a fost semnat "Protocolul la Acordul European din 1991 privind marile linii de transport combinat și instalațiile conexe, privind transportul combinat pe căi navigabile interioare".

În ultimii ani, dezvoltarea transportului internațional combinat a devenit o prioritate în Europa. În acest sens, a apărut necesitatea creării unui cadru juridic adecvat care să permită dezvoltarea coordonată a serviciilor de transport combinat și a infrastructurii aferente.

Având în vedere cele de mai sus, datorită rolului important pe care transportul combinat îl are pentru ușurarea solicitărilor pe rețeaua rutieră europeană și pentru a limita daunele asupra mediului înconjurător, precum și datorită faptului că transportul interoperațional de mărfuri ar trebui să se dezvolte ca urmare a dezvoltării comerțului internațional, România a semnat în 1991 Acordul European privind marile linii de transport combinat și instalații conexe (AGTC), iar Parlamentul României l-a ratificat în 1993.

Ca o completare la prevederile Acordului European privind marile linii de transport combinat și instalații conexe, în cadrul Grupului de lucru pentru transport combinat, care își desfășoară activitatea sub auspiciile Comisiei Economice pentru Europa a

Organizației Națiunilor Unite a fost elaborat Protocolul la Acordul European din 1991 privind marile linii de transport combinat și instalațiile conexe, privind transportul combinat pe căi navigabile interioare.

Acesta a fost apreciat ca o necesitate, unul dintre motive fiind și faptul că transportul combinat pe căi navigabile interioare a luat o mai mare amploare în ultimii ani în Europa.

Protocolul la Acordul European din 1991 privind marile linii de transport combinat și instalații conexe are forma unui plan internațional coordonat pentru dezvoltarea și operarea unei rețele de căi navigabile interioare importante pentru transportul combinat internațional, precum și pentru terminalele din porturi, denumită "rețea internațională de căi navigabile interioare pentru transport combinat", pe care fiecare din țările semnatare intenționează să îl aplice în cadrul programelor naționale.

În cadrul Anexei I la Protocol, sunt prezentate căile navigabile importante pentru transportul internațional combinat. Sunt considerate ca importante pentru transportul combinat internațional căile navigabile interioare care servesc ca furnizor de linii pentru transportul internațional sau cele care sunt prevăzute să devină într-un viitor apropiat importante pentru transportul combinat internațional.

În cadrul Anexei II la Protocol, sunt prezentate terminalele în porturi de importanță pentru transportul combinat internațional, precum și numerotarea acestora. Terminalele sunt considerate de importanță pentru transportul combinat internațional dacă formează, împreună cu respectivele căi navigabile și rutele costiere, o

rețea coerentă pentru transportul combinat și dacă ele sunt deja utilizate pentru transportul combinat.

Cerințele tehnice și operaționale minimale ale căilor navigabile interioare europene de importanță pentru transportul combinat internațional se constituie ca Anexa III la Protocol.

Menționăm că Protocolul la Acordul European din 1991 privind marile linii de transport combinat și instalațiile conexe, privind transportul combinat pe căi navigabile interioare a fost încheiat la Geneva la 17 ianuarie 1997 și a fost semnat la Viena, pe data de 13 noiembrie 1997, în baza deplinei puteri acordate de către Ministerul Afacerilor Externe, de către domnul Traian Băsescu, ministrul transporturilor, cu ocazia desfășurării lucrărilor Conferinței regionale privind transporturile și mediul (Viena, 12-14 noiembrie 1997).

Este important de menționat faptul că, ținând cont de observațiile formulate de către Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Justiției, cu ocazia aprobării semnării Protocolului, atât delegația română prezentă la întâlnirea pregătitoare a Conferinței regionale privind transporturile și mediul, cât și domnul Traian Băsescu, ministrul transporturilor, au susținut includerea în Anexa I la Protocol (Căi navigabile de importanță pentru transportul internațional combinat), la paragraful referitor la România, a brațului Chilia al Dunării. Acest amendament se va discuta în cadrul Grupului de lucru pentru transport combinat la prima reuniune după intrarea în vigoare a Protocolului.

Protocolul la Acordul European din 1991 privind marile linii de transport combinat și instalații conexe, privind transportul pe căi navigabile interioare (Protocolul AGTC) a mai fost semnat de către următoarele țări: Republica Austria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Franceză, Republica Federală Germania, Republica Elenă, Republica Ungaria, Republica Italiană, Regatul Țărilor de Jos, Republica Portugheză și Confederația Elvețiană și este deschis spre semnare, la Oficiul Națiunilor Unite din Geneva, Țărilor care sunt Părți Contractante la AGTC până la data de 31 octombrie 1998 (în conformitate cu articolul 6, paragraful 1 al Protocolului).

Intrarea în vigoare a Protocolului va avea loc la 90 de zile după data la care guvernele a cinci state au depus un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, cu condiția ca una sau mai multe căi navigabile din rețeaua internațională de căi navigabile să lege în mod continuu teritoriile a cel puțin trei din statele care au depus un astfel de instrument. Pentru fiecare stat care va depune un instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare după începutul perioadei de 90 de zile mai sus menționate, Protocolul va intra în vigoare la 90 de zile de la data depunerii instrumentului respectiv.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru ratificarea Protocolului la Acordul European din 1991 privind marile linii de transport combinat internațional și instalațiile conexe (AGTC), privind transportul combinat pe căi navigabile interioare, adoptat la Geneva la 17 ianuarie 1997.

